

Landskap: Skåne Upptecknat av: O. AnderbergHärad: Diverse hdu. Adress:Socken: Diverse sock. Berättat av:Uppteckningsår: ca. 1890 Född år 1864 i Onslunda
inkl. 1939.

Uppteckningen rör Visa (fragment)

"Alls ingen flicka lastar jag ---" s. 1-2.

"Ut av alla som gå i ringen ---" s. 2-3.

"Ris är ris i panna ---" s. 3.

"Inte tror du att jag krusar för dej ---" s. 3.

"Ja e så hjärtans nöjd i gla ---" s. 4.

"Hej, smurum, burum, bāj ---" s. 4.

"Jag fattig lappman ---" s. 4.

"Dyräs koppa och myran ---" s. 5.

"Prästens gamla kråka ---" s. 5.

"Pappa, mamma ja e sjuk ---" s. 5-6.

"Gå somnade ja min vän ---" s. 6.

"Jag går ö. bär min dyner ---" s. 6.

Leik: "Ifrån min hand ö. till min hand ---"	s. 6.
"Nu e du jul igen."	s. 7.
"It' mannen gick ö. sökte ---"	s. 7-8.
"När som vi lyfter ankarat opp ---"	s. 8.
"En fattig flicka" ---	s. 8-10.
"Höna på käpp ö. hylling på ping ---"	s. 10.
"Lång ai dritj ai var en karl ---"	s. 10.
"Ivullbörgsviser."	s. 11.
"Om alla berg ö. dalar ---"	s. 13-15.
Pingdans: "Här gå det till i ai som i fjor."	s. 16.
" : "Om du visste vad di sä om dj ---"	s. 16.
Ramses: "Om måndan ö. om tis-dan ---"	s. 17.
"Lus ai lus i bråkhus ---"	s. 17.

ACC. NR. 7035

Landskap: Skåne Upptecknat av: Anderberg, O. Lärov.
Härad: Diverse heda Adress: adj.
Socken: Diverse socker Berättat av
Uppteckningsår: 1890; inlämnad 1933 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör Visor. (fragment)

Alls ingen flicka lastar jag
Dertill är jag för ringa
Men nog vet jag hvem jag vill ha
Som hjertat mände tvinga
När hon ibland de andra står
Liksom en ros bland liljor små
Jag glömmet aldrig henne.

Ja, ensam lefve den som vill
Men jag skall ha min lilla Karin
Hon är mitt allt, Hon hör mig till
Och det skall bli, som det har varit
Och Sörgårds Per han skall få si
Att hon är min och skall så bli
Tills bleka döden oss skall skilja.

Skriv endast på denna sida!

N. 7035 : 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Emellan mig och dig der tändes opp en låga
Där tändes opp en eld, som är en daglig plåga
Hur skall jag dämpa den, jag vet alls ingen råd
Jag sörjer mig till döds, om jag dig ej kan få.

Så bars det fram för mig två djupa sorgeskålar
Den ene full af vin, den andra full af tårar.
Och vinet drog(?) jag ut, men sorgen den stod kvar
För lilla vännen min, som jag så älskat har.

Ringdans.

Utav alla som gå i ringen
Jag väljer dig eller också ingen
Förty jag finner att det är omöjligt
Att leva lyckelig förutan dig.

Jag satte glasögon på min näsa
Skulle se om jag kunde läsa
Men jag läste att det var omöjligt
Att.....

Skriv endast på denna sida!

M.7035:3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Säg, vill du bliva min hulda maka
Så skall jag älska dig med stora staka
Förty jag finner etc.

Sölvesborg.

Ris å ris i rara
Låt oss snälla vara
In å ut i fastan bara
Tralla lalla la.

Lund.

Ringdans från Söderslätt.

Inte tror du att jag krusar för dej
Varken du slår mej (?) eller ej
Nä min själ (sann) gör jag ej
Vill inte du så vill där väl en ann
Här finnes flickor (gossar) fler i vårt land
Uti skåckatal.

Skriv endast på denna sida!

A.7035 : 4.

Ringdans.

Ja e så hjärtans nöjd å gla
För hå ja friar så får ja ja
Ja e så hjärtans nöjd å gla
För högen har tad våra hönor
O grisen eded opp våra bönor.

Ringdans.

Hej, snurrom, burrom, bäj
Svinen går i haven
Pågana vill juta sig
Men gräbborna vill inte ha dem.
(De va rätt o de va rätt o de va rätt så lagom).

L.Isie.

Jag fattig lappman
som födder är i Lappland
Bland berg och stenar
Där vallar jag mina renar.

Skriv endast på denna sida!

Lund.

M. 7035 : 5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gräshoppan och myran.

Gräshoppan hon till myran gick
Hon bad om hon kunde få låna de mindre ting
Som henne kunde tjäna till föda
För ett annat nu
Vad gjorde du den långa dag?
Jo, då spelade jag
Jag hade så roligt som mången mamsell
Så dansa nu (svarar den andra.)

Rönnebergs hd

Prästens gamla kråka
Skulle ut o åka
Ingen hade hon som körde
Än bar det hit
Än bar det dit
Än bar det ner i diket.

Allmän i Skåne.

Pappa, mamma ja e sjuk
Linda mej i sockerduk

Skriv endast på denna sida!

No. 7035:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Linda mej i blå ban

Gör så godt som mamma kan.

Tranås.

Så somnade ja min vän

Så följde ja honom i säng

Kalfven å koen, grisen å soen

Fåret å lammet å baggen mää.

Ö.G.

Ja går å bär min dyna full av fjär, full av fjär

Hvem skall hvila uppå den

Jo, de ska du å ja min vän.

Tranås.

Lek.

Ifrån min hand och till min hand!

Å till min nästa kommer han

Å låt en gå å låt en gå

Å låt en stilla stå.

Tranås.

~~Skriv endast på denna sida!~~

M:7035:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nu e de jul igen
Och nu e de jul igen
Och så få vi långa nätter
Och så kommer mor me kaffe på säng
Och de tycka vi e bätter.

Å mannen gick å sökte
Å sökte i hvar vrå
Då så han dottern i sängen lå
Å drängen ovanpå.

Å jävlar i den smeden
Som bor i denna by
Den klinkelås han lavade (lovade?) mej
Han va å bara bly.

Å mannen gick ti smeden
Mä koll(?) å stål å järn
Han skulle beställa en klinkelås
För dotterns sissehall(?).

Skriv endast på denna sida!

No. 7035 : 8.

Å mannen sto på gåren
Å salade (?) sin häst
Då hörde han (i) kammaren
En klinkelås slå smäck.

När som vi lyfter ankaret opp
Flyga de fåglar högt upp i topp
Dricker jag din skål
Skål, skål, skål fader och mor
Skål, skål och skål syster och bror
Skål min fästeman
Menar du att jag krusar för dig.

En fattig flicka den har jag älskat
Den har jag älskat utöver allt
Men när min fader han fick detta veta
Kunde han ej den flickan tåla
Hon var så ringa utav sitt stånd
Hon var så etc.

Skriv endast på denna sida!

M 7035 19

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men när min fästmö hon fick detta veta
Föll hon i en sjukdom så svår
Tre dagar låg hon i en sådan döja
Hon måste sig ock under döden böja
Hon var min allra käraste
Hon var etc.

Tvenne timmar före döden
Låt hon kalla uppå mitt namn
Så tog jag henne på mina armar
Och klappade hennes små kinder varma
Och sen så dog hon uti min famn
Och sen så etc.

I kan väl tänka, hur det mig grände
När lilla vännen dog uti min famn
Ja, nu skall aldrig någon flicka mera
För min skull sorger i sitt hjärta bära
Nu så ber jag Er ett ömt farväl
Nu så etc.

Skriv endast på denna sida!

A. 7035:10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Snart så sen I mig på hästen svinga
Och sen så sen i mig icke mer
När kulorna i luften börja vina,
Då ropar jag Er allt sådant kan jag lida,
Och sen så döden framför mig stå.

Everöd, Gärds hd.

Höna på käpp o kylling på ping
Lock lodören opp å la kyllingen ging.

Sjong å dritj å var en karl
Å var ej rädd om flaskan
För brännevin har vi å brännevin får vi
Så länge vi går här å traskar.

M. 7035 = 11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En rolig och förnöjsam Trelleborgsvise
af en Trelleborgstösk författad och göinger, Smäländinger
och annat ynkelit folk tillegnad.

Mel.: Kära doktor, kom....

Bor du ibland Göinger eller uti Smålen
Och födts upp på lingon fåremjolk och sill
Du ej blitt te någe af de magra målen
Kom te Trellebörj jag der dig vise vill
Huru folk se ut når de förplägas rätt
Rätt förplägad blir man endast på vår slätt.

Vi ä fastän bönnen tjöcka som patroner
Våre gummor äro ännu tjockare
Danse kunne endast fattige personer
Elfa lispund väga hemmansdöttrarne.
Jess! hva mycke tyg går åt te böxer här
Men man ska ju hafva plass i sina klär.

Landet flyter här af mjölk och ädel honing
Gödsel och guano luktes öfverallt
Sen man pustet har med plöjning och med såning

M. 7035 : 12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skänker marken åter sådden hundrafalt
Hela vintren sen man på den store skänk
Tänker tröstefullt uti sin kacklonsbänk.

Här på slätten spiser vi, vi ständigt spiser
Kors bevar oss, spiser hele dagen om
Ärter, kål och gåsebröst och spåde griser
Galtefläsk och sofläsk stryker i vår våm
Pölse, palt och gröt och grädde, smör och flott
Allt förlikes inombords så godt, så godt.

På vår gillesmat I stackars Göinger bare
Tänken risgrynsvälling, svinerygg med svans
Sviskonsoppe söt och stekte ägg så rare
En riksdalerskake sättes fram te mans
Kött och fläsk och fisk och bäsk och "absolut"
Gör en riktigt laddad. - Nu ä visan slut.

N. 7035 : 13

Om alla berg och dalar var röda som guld
Och allt vattnet det förvandlades i vin
Så skulle jag våga att lefva med dig
Om du var allrakärasten min.

Ja, är det så sant som du säger till mig
Att du håller mig af hjärtat så kär
Så gånger du fram till min kära fadersgård
Och beder om trolofning med mig.

Ja visst har jag varit på din faders gård i går
Men svaret dertill blef ett nej
Kan inte sköna jungfru taga rådet af sig sjelf
Och resa utur landet med mig.

Jo visst kan jag taga det rådet af mig sjelf
Och resa utur landet med dig
Men när som vi komma uti främmande land
Der hafver du en kärare vän.

Ja, Kristus gick till korset, han var den ende man
Derpå lägger jag min ära och min hand

No. 7035 : 14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tro aldrig att jag ryggar eller rubbar mina ord
Tro aldrig att jag öfvergifver dig.

Och riddaren sadla sin gångare grå
Och han satte sköna jungfrun deruppå
Men när som de ridit en mil väg eller två
De syntes ingen hvila kunna få.

Men när som de kommit uti främmande land
Ibland vänner och bland främlingar så mång
Se då fick han skåda en kärare vän
Och det gjorde hennes hjerta stor sorg.

Och jungfrun hon suckad och hon bad till sin Gud
Att herren måtte höra hennes bön
Att riddaren måtte komma hem till hennes faders gård
Och vara både halter och blind.

När fulla sju åren voro gångna förbi
Då hörde Herren jungfruns bön
Då kommer der en tiggare till hennes fadersgård
Han var både halter och blind.

M. 7035 :15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stånden upp, stånden upp mina söner I två
Och gifven eder fader en bit bröd
Jag minnes den dagen så godt som i går
Då du red uti guldsadelen så röd.

Stånden upp, stånden upp mina söner I två
Och gifven Eder fader ett glas vann
Jag minnes den dagen så godt som i går
Då du bortrest i främmande land.

Stånden upp, stånden upp mina söner I två
Och gifven Eder fader ett glas vin
Jag minnes den dagen så godt som i går
Då du var allrakärestan min.

Så kommer der den jungfruns gråhåriga far
Med svärdet i sin darrande hand
Han hugger den riddarens hufvud utaf
Så att blodet till marken nedrann.

Så tog han upp det hufvud så blodigt som det var
Och in till sköna jungfrun han det bar
Så hafver det varit din kära fästeman
Så må du nu begråta hans död.

Skriv endast på denna sida!

M. 7035:16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ringdans från Söderslätt.

Här går det till i år som i fjor
Först bjuder far och sen bjuder mor
Sen bjuder hela laget omkring
Sen börja vi ånyo igen(?).

Ringdans från Söderslätt.

Om du visste vad di sa om däj

.....

Om du visste va di glunka

Så hoppa hjärtat opp och ner i däj

Som de vore stekta munkar.

Låt dem säga vad de säga vill

För di flickorna di håller jag mig till

Som fågelen, som fågelen uti lunden den gröna.

M. 7035 :17.

Om måndan o om tisdan
Satt käringen(?) o spann
Om onsdan och om torsdan
Då haspade hon sitt garn
Om fredan o om lördan
Då gjorde hon sin bön
Om söndan efter mässan
Då söp hon opp sin lön.

Sölvesborg.

Sus å dus i bruahus(?)
Här hoppar en loppa
Här dansar en lus
Ta hullari dullari darium.

Ö.G.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
